

РЕШЕНИЕ

№ 3321

гр. София, 25.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ**

при участието на секретаря Диана Г. Димитрова
като разгледа докладваното от **АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ** Гражданско дело № 20231110119351 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 235 ГПК.

Делото е образувано по искова молба искова молба на „Юробанк България“ АД срещу Х. Б. Т., с която са предявени по реда на чл. 422 ГПК претенции за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на банката следните суми: 9805,77 лева – усвоена главница, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение – 12.07.2021 г., до окончателното плащане; 433,06 лева – възнаградителна лихва за периода от 30.11.2017 г. до 17.06.2021 г.; 244,86 лева – законна лихва за забава за плащане на главницата за периода от 30.11.2017 г. до 12.03.2020 г.; 150,89 лева – такси за периода от 11.10.2017 г. до 09.02.2018 г., и 406 лева – обезщетение за разноски за установяване на наследници – задължения по договор за кредитна карта „VISA classic“ от 04.11.2011 г., сключен между ищеца и Е. К. Т. – наследодателка на ответника, и изменен с договор от 10.10.2012 г., по който страна е и ответника – задължения, предмет на заповед за незабавно изпълнение № 5486/15.07.2021 г. по частно гражданско дело № 40829/2021 г. на Софийския районен съд, 28. състав.

В исковата молба се твърди, че на 04.11.2011 г. между ищеца и Е. К. Т. – бивша съпруга на ответника, бил сключен договор за револвиращ кредит, който се усвоява с кредитна карата „VISA classic“, при кредитен лимит от 10 000 лева. Твърди се, че на 10.10.2012 г. договорът бил препотвърден, като ответникът Х. Б. Т. получил допълнителна карта. Твърди се, че от картата са били изтегляни пари и са правени погасявания, като е усвоен кредитен лимит от общо 9805,77 лева. Твърди се, че падежът на задълженията бил месечен, като върху усвоените суми се дължала и лихва в размер на 18,9 % годишно, а при покупки – 17,9 % годишно. При неизплащане в срок на минимална

вноска се дължала и лихва за забава, която се отразявала в месечните извлечения. Твърди се, че за ползване на картата са начислявани и такси, които също не били платени от ответника. Тези такси се начислявали и в случай на използване на парични средства в повече от разрешения лимит. Твърди се, че основната длъжница Е. К. Т. е починала на **.***.*** г. и ответникът Х. Б. Т. единствен е приел наследството □ по гр. дело № 29435/2020 г. на Софийския районен съд, 165. състав. Претендират се разноси за установяване и призоваване на наследниците в това дело в размер на 406 лева. Твърди се, че на 30.12.2017 г. не са заплатени две вноски по картата, поради което ищецът обявил задължението за изцяло предсрочно изискуемо с писмо, получено от ответника на 17.06.2021 г. Претендират се разноси, вкл. се прави искане за прихващането им при частично уважен иск.

В законоустановения срок е подаден отговор от ответника – Х. Б. Т., с който предявеният иск се оспорва като неоснователен. Поддържа, че задълженията не са станали предсрочно изискуеми, а изискуемостта е настъпила със смъртта на основната длъжница Е. К. Т. на **.***.*** г. Оспорва да дължи каквито и да било такси и възнаградителни лихви след тази дата поради прекратяване на договора. Поддържа, че вземането е погасено по давност, която е изтекла на 10.10.2022 г., и не била прекъсната нито от предявяването на заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение, нито от други действия на ищеца. При условия на евентуалност се поддържа погасяване с 3-годишна давност само на задълженията за лихви. Поддържа се, че са начислявани едновременно няколко вида лихви. Поддържа се, че подобни механизми за натрупване на задължения представляват резултат от приложение на неравноправни клаузи. Иска се отхвърляне на исквете, евентуално – частично. Претендират се разноси.

В писмена защита на лист 121 от делото ищецът твърди, че било безспорно, че между страните имало установено правоотношение, както и че от картата били усвоявани суми, а давността не била изтекла. Ответникът поддържа възраженията си от отговора на исковата молба.

Като разгледа доказателствата по делото с оглед твърденията и възраженията на страните съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно представен на лист 6 – 9 от делото договор за издаване на кредитна карта VISA № 8030/04.11.2011 г. Е. К. Т. – бивша съпруга на ищеца е поискала издаване на кредитна карта, като ответникът е разрешил кредитен лимит, който не е посочен в договора, а съгласно представено на лист 9 от делото подписаното от бившата съпруга на ищеца Приложение № 1 годишният лихвен процент е 17,9 % при покупки и 18,9 % при теглене в брой. В договора никъде не е посочено, че кредитната карта е получена, а бившата съпруга на ответника е назовавана навсякъде „клиент“. В договора не е посочен и кредитен лимит, който се разрешава – няма парична сума.

Съгласно представен на лист 10 – 14 от делото договор за издаване на кредитна карта VISA CLASSIC №8030/10.10.2012 г. при същите условия като тези по горесцитирания договор допълнителна кредитна карта е следвало

да получи и ответника по делото, наречен в текста на договора „кандидат за допълнителна карта“. В подписаните от ответника и бившата му съпруга общи условия в т. 14.5 е записано, че договорът се прекратява при смърт на картодържателя (под което, с оглед използвана в текста на договора главна буква, се има предвид главния титуляр на задължението – бившата съпруга на ответника). В договора се съдържат и следната декларация: „Информиран съм, че размерът на Основния кредитен лимит , с който ще разполагам чрез Картата, в случай че такъв е изрично заявен от мен с отбелязване на съответното поле в това Заявление-договор, може да бъде минимум 500 лв., максимум 10 000 лв. за кредитна карта Visa Classic, ... Точните им размери ще бъдат посочени при получаване на Картата ...“, а в т. 2.2. от общите условия е записано: „2.2. Картата, която ще бъде издадена, както и всяка Карта, която ще бъде издадена впоследствие като замяна или подновяване на първоначалната при прилагане на настоящите Условия, се предава на Картодържателя от упълномощен служител на Банката във финансовия център (офис) на Банката...“ .

Съгласно представено на лист 16 Удостоверение за наследници с изх. № РЛЦ20-ДИ11-171/28.10.2020 г. на Столичната община, район „Лозенец“, бившата съпруга на ответника – Е. К. Т. е починала на **.***.**** г., като наследници са □ ответника, двете им дъщери и син. Съгласно представено на лист 18 от делото в препис Решение № 20119339/18.05.2021 г. по гр. дело № 29435/2020 г. на Софийския районен съд, 37. състав, ответникът е приел наследството на починалата си бивша съпруга. Съгласно Решение № 20010696/04.02.2022 г. по гр. дело № 29435/2020 г. на Софийския районен съд, 37. състав, представено на лист 20 – 21 от делото, всички останали наследници на починалата съпруга на ответника са загубили право да приемат наследството или са се отказали от него.

В приетите в откритото заседание на 01.11.2023 г. (на лист 127 от делото) две писмени заключения на счетоводни експертизи (на лист 66 – 77 и 92 – 113 от делото) вещото лице е отбелязало, че е установило извършени плащания с картата, като обаче е работило изцяло със счетоводни документи, представени от ищеца, както и с такива, представени по делото също от ищеца. Тъй като по делото няма нито един писмен документ, изходящ от ответника или починалата му съпруга за получаване на физическите носители на банковите карти, съдът намира, че няма основателна причина тези извършени операции да се смятат за разрешени от ответника или починалата му съпруга. Това е така, тъй като макар чл. 182, изр. второ ГПК счетоводните книги да могат да служат в полза на лицето, което ги издава, съдът винаги ги цени с оглед останалите документи по делото. В определението си с обявен проектодоклад от 03.07.2023 г. (на лист 53 от делото) съдът изрично е посочил на ищеца, че *не сочи* доказателства да е предал платежната карта на ответника или починалата му съпруга, като докладът е обявен за окончателен без възражения в заседанието на 11.09.2023 г. (на лист 87 от делото), като ищецът продължава да твърди в писмените си защиты (на лист 79 и 122) въпреки указанията на съда продължава да поддържа, че усвояването на средства по картата било безспорно.

Съгласно представена на лист 31 обратна разписка с дата на получаване 17.06.2021 г. на тази дата ответникът е бил уведомен съгласно представено на лист 30 от делото писмо, че има неплатени вноски по договора за кредитна карта и следва да плати.

Въз основа на така установените факти съдът намира следното от правна страна:

За да се уважи предявеният главен иск с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във връзка с чл. 9, ал. 1 ЗПКр и чл. 10а, ал. 1 ЗПКр, е необходимо да се установи сключване на договор за овърдрафт между страните по делото с определен максимален лимит, установен в писмения договор; предоставяне на платежното средство и използване на суми по него.

По делото не е установено с документ в предписаната от закона писмена форма – чл. 10, ал. 1 ЗПКр, какъв е размерът на предоставения на ответника и починалата му съпруга кредитен лимит, както изисква чл. 12, ал. 1, т. 7 ЗПКр, нито пък е доказано (въпреки *изричните указания на съда* към ищеца, че *не сочи* доказателства), че някой от двете посочени лица е получил кредитната карта – обстоятелство, за което обичайно се съставя писмен документ, с който ищецът надали е бил затруднен да се снабди.

Поради това главният иск остава недоказан и следва да се отхвърли.

Като последица от отхвърляне на главния иск, следва да се отхвърлят и всички акцесорни такива – за лихви, такси и обезщетение за разноски.

Относно разноските:

При този изход на спора право на разноски има ответникът на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Същият е поискал присъждане на разноски, но не ги е доказал, поради което не следва да се присъждат разноски.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на чл. 422 ГПК от „Юробанк България“ АД искове с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във връзка с чл. 9, ал. 1 ЗПКр, чл. 10а, ал. 1 ЗПКр и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за признаване за установено по отношение на **Х. Б. Т.**, с ЕГН: *****, и адрес: С., ул. „О.“ № *, ет. *, че дължи на „Юробанк България“ ААД, с ЕИК: 000694749, и адрес на управление: София, ул. „Околовръстен път“ № 260, **9805,77 лева** (девет хиляди осемстотин и пет лева и 77 ст.) – усвоена главница; **433,06 лева** (четиристотин тридесет и три лева и 6 ст.) – възнаградителна лихва за периода от 30.11.2017 г. до 17.06.2021 г.; **244,86 лева** (двеста четиридесет и четири лева и 86 ст.) – законна лихва за забава за плащане на главницата за периода от 30.11.2017 г. до 12.03.2020 г.; **150,89 лева** (сто и петдесет лева и 89 ст.) – такси за периода от 11.10.2017 г. до 09.02.2018 г., и **406 лева** (четиристотин и шест лева) – обезщетение за

разноски за установяване на наследници – задължения по договор за кредитна карта „VISA classic“ от 04.11.2011 г., сключен между ищеца и Е. К. Т. – наследодателка на ответника, и изменен с договор от 10.10.2012 г., по който страна е и ответника – задължения, предмет на заповед за незабавно изпълнение № 5486/15.07.2021 г. по частно гражданско дело № 40829/2021 г. на Софийския районен съд, 28. състав.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от получаване на препис от страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____